

S. Pedersen: I Henshold til de Bemærkninger, den ærede Formand gjorde, skal jeg frasælbe Ordet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Der er i de foregaaende Forhandlinger faldet en stor Mængde af enkelte Ytringer vedrørende Kultusministeriet, paa hvilke der vistnok kunde ønskes og burde gives Svar til Dplysning med Hensyn til hvert enkelt Punkt. Det ærede Thing vil imidlertid let indse og billige, at jeg ikke vil være istand til at give Svar paa alle disse Enkeltheder, der tildeels forudsætte et Kjenndskab til Budgettets Udarbejdelse og til tidligere Udtalelser, Forhold og Bestemmelser, som jeg ikke har, og det skulde derfor snarere være fra min ærede Formand i Kultusministeriet, at Rigsdagen kunde vente Svar paa en stor Deel af de fremsatte Spørgsmaal, og jeg maa derfor beklage, at han ikke for Diebliffet er tilstede. Det forekommer mig imidlertid, at Thinget vil kunne undvære en Besvarelse nu, da de fleste af disse Spørgsmaal sidenestefter ville komme for ved Finanslovens videre Behandling, og jeg tilstaaer, at jeg ikke seer noget enkelt Punkt, med Hensyn til hvilket Spørgsmaalet om at stille eller ikke stille Endringsforslag til anden Behandling kunde ved et Svar fra Ministeren være afgjort til den ene eller den anden Side. Jeg skal derfor blot tillade mig nogle Bemærkninger om Forhold, som nærmest vedkomme mig, fordi de høre til Fremtiden. Jeg erkjender, at Bilagene til Kultusministeriets Budget vistnok ikke ere saa fuldstændige som navnlig Bilagene til Indenrigsministeriets, og jeg troer ogsaa, at det er et billigt Onske, at de maae blive fuldstændigere, men jeg maa dog bede erindret, hvad der ved et Budget af saa overordenligt Omfang som Kultusministeriets ikke er uden Betydning, hvilket stort Omfang Bilagenes Fuldstændiggjørelse vil give Finansloven, saa at det ikke er uden Grund, at Kultusministeriet i Reglen har givet de Bilag, der kunde ønskes, under den anden brugelige Form, nemlig at fremlægge dem for Finansudvalget. Det er blevet bemærket, at man vilde kunne have mange værdifulde Dplysninger, hvis der udgaves flere Beretninger om de

forffjellte Ansiaalter under Kultusministeriet. Der er allerede af en æret Taler anført, at der er Beretninger nok om de lærde Skoler i Programmerne fra disse. At samle alt dette om det lærde Skolevæsen i een Beretning og navnlig deri meddele Dplysning om, fra hvilke Kredse Disciplene vare, vilde snarere henhøre under det statistiske Bureau og vilde ikke egentlig være en Skoleberetning for dem, der interessere sig for Skolevæsenet. Noget lignende forekommer mig ogsaa at gjælde om nogle af de nævnte Stiftelser, skjøndt det ligger i enhver Stiftelses Interesse at henlede Offentlighedens Opmærksomhed paa sig ved Udgivelse af Beretninger. Foraauidt jeg imidlertid maatte finde Anledning til at foranstalte saadanne Beretninger udgione, ville de her faldne Ytringer være mig en Tilskyndelse dertil. Der er blevet spurgt om, hvorvidt nogle af Kultusministeriet nedsatte Kommissioner have tilendbragt deres Hverv, og navnlig gjaldt dette Spørgsmaal de Kommissioner, der skulde undersøge de enkelte Præstegaardes Avling og bestemme, hvorvidt der skulde sælges mere eller mindre af Præstegaardsjorderne. Jeg troer, at disse Kommissioner ere færdige med deres Arbejder; men ligesom jeg ikke seer, at denne Sag staaer i Forbindelse med Finansloven, seer jeg heller ikke, at Landmændene af disse Arbejder vilde kunne faae Dplysninger, der kunne interessere dem, da det kun er Arbejder, der have Interesse for Administrationen med Hensyn til Fastsettelsen af Præstegaardsavlen, og tillige for Legislaturen, naar i sin Tid Forsøget paa at udfinde en anden Lønningsmaade for Præsterne kommer for her. Der er talt om en anden Slags Kommissioner, nemlig de faste Examenskommissioner ved de ekstraordinære Examina, der holdes for dem, der ønske at stilles lige med Seminarister uden at have gennemgaaet et offentligt Seminarium. Der er ikke blevet gjort Indsigelser mod den denne Sag vedkommende Post, hvilke jeg heller ikke troer kunde gjøres, men der blev snarere knyttet større Forventninger til den, end der for Diebliffet er tænkt paa at tilfredsstille. Det er klart, at naar man fastsætter et bestemt Antal Honorarer til Examinatorer, der iforveien ere tilstede paa det Sted, hvor Examen holdes, faaer